

Sygn. akt III RC 154/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sylwia Jaroszevska

Protokolant: sekretarz B. W.

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2019 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego O. B. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową J. B.

przeciwko D. B.

o podwyższenie alimentów

postanawia

I. postępowanie w sprawie umorzyć,

II. nie obciążać pozwanego kosztami sądowymi.

Sygn. akt III RC 154/19

UZASADNIENIE

J. B. działając w imieniu swojego małoletniego syna O. B. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 6 sierpnia 2009 roku w sprawie III RC 178/09 na rzecz małoletniego powoda z kwoty po 470 złotych miesięcznie do kwoty po 1 200 złotych miesięcznie oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

Powyższe uzasadniła tym, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów potrzeby syna znacznie wzrosły w związku z rozwojem psychofizycznym małoletniego, edukacją i potrzebami życia codziennego. Wskazała ponadto, że to na matce spoczywa cały ciężar wychowania małoletniego. J. B. jest osobą bezrobotną, z orzeczeniem o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym. Otrzymywane dotychczas świadczenia nie wystarczają na pokrycie wszystkich wydatków (vide: pozew –k.3-4verte).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania według norm prawem przepisanych.

Podniósł, że utrzymuje stały kontakt z synem, płaci regularnie świadczenie alimentacyjne oraz dodatkowo małoletni otrzymuje od pozwanego cotygodniowe kieszonkowe na pokrycie własnych potrzeb. D. B. również wielokrotnie zakupuje synowi odzież, obuwie, karty telefoniczne czy przekazuje kwoty na wycieczki zagraniczne. Podwozi małoletniego na spotkania ze znajomymi czy odwiedzał O. podczas pobytu w placówce leczniczej. Pozwany również podał, że małoletni stale przebywał z ojcem od czerwca 2017 roku do lutego 2018 roku, w tym czasie pozwany oprócz alimentów wydatkował również na utrzymanie syna. Jednocześnie w podanym okresie matka nie partycypowała w utrzymaniu syna. Ponadto pozwany zaprzecza jakoby małoletni O. był dzieckiem chorowitym. Uważa, że jego

rozwój i stan zdrowia nie odbiega od tego rówieśników. Pozwany zaprzecza jakoby jego sytuacja materialna była dobra, wskazuje, że działalność, którą prowadzi jest w fazie rozwoju, dodatkowo ponosi znaczne nakłady związane z eksploatacją maszyn, jak również bieżące koszty utrzymania zakładu. Odnosząc się do zakupu nowego domu, pozwany wskazał, że sprzedał mieszkanie i wraz z rodziną córki zakupili wspólnie dom jednorodzinny (vide: odpowiedź na pozew –k.37-40).

Ostatecznie pozwany uznał powództwo w stosunku do powoda co do kwoty po 800 złotych miesięcznie płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego do 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z raty (vide: protokół z dnia 28.10.2019 roku –k.74-75)

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Małoletni A. B. 19 maja 2003 roku jest dzieckiem pochodzącym ze związku (...).

Obowiązek alimentacyjny D. B. względem syna O. B. po raz ostatni został ustalony na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 6 sierpnia 2009 roku w sprawie sygn. akt III RC 178/09 na kwotę po 470 złotych na rzecz małoletniego.

(okoliczno ść bezsporna)

Małoletni jest dzieckiem chorowitym, ma wadę kręgosłupa z tego tytułu powinien przyjmować zabiegi rehabilitacyjne mające na celu korektę wady postawy. Ponadto cierpi na alergię. Obecnie uczęszcza do pierwszej klasy technikum o profilu kształcenia – technik – ekonomista.

(dow ód: zaświadczenie ze szkoły – k.15, historia leczenia –k. 5, 17-18, 19-21,22-23, 24-29, 30-30verte, opinia nr (...) –k.11-13)

Matka małoletniego do dnia 7 października 2019 roku utrzymywała się z zasiłku dla osób bezrobotnych w kwocie 500 złotych. J. B. od dnia 7 października 2019 roku pozostaje zatrudniona w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.. Umowa została zawarta na czas określony, tj. od dnia 7 października 2019 roku do dnia 6 stycznia 2020 roku w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem w kwocie 2.250 złotych miesięcznie brutto. Ponadto przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda otrzymywała świadczenie rodzinne na dzieci (w tym powoda) w kwocie 240 złotych miesięcznie, dodatek mieszkaniowy w kwocie 194, 67 złotych miesięcznie oraz alimenty w kwocie 1 020 złotych miesięcznie na dwoje dzieci. Matka powoda jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. J. B. ponosi miesięczne wydatki związane z opłatami eksploatacyjnymi w kwocie około 410 złotych oraz bieżące koszty wyżywienia w kwocie 1 500 złotych miesięcznie, koszty zakupu odzieży w kwocie około 400 złotych, koszty zakupu środków higienicznych w kwocie 120 złotych, zakupy leków na kwotę 340 złotych miesięcznie.

(dow ód: decyzja (...)430.633.2019 –k.6, decyzja nr (...)440.83. (...) –k.7, umowa o pracę –k.70, zaświadczenie – k.10, faktura –k.8,9, zaświadczenie –k.55, zaświadczenie z MOPS –k.56)

Pozwany D. B. obecnie prowadzi działalność gospodarczą w zakresie obróbki mechanicznej elementów metalowych. Z prowadzonej działalności pozwany w 2018 roku otrzymał przychód w kwocie około 18 170, 97 złotych. Natomiast za okres od 1 stycznia 2019 roku do dnia 31 sierpnia 2019 roku D. B. otrzymał dochód w kwocie 18 080, 28 złotych. Pozwany po rozwodzie z matką małoletniego powoda zakupił wraz z córką i jej rodziną dom w zabudowie jednorodzinnej. Swoją część kwoty niezbędnej na zakup nieruchomości zabudowanej pozwany uzyskał ze sprzedaży mieszkania, natomiast córka wraz z mężem zaciągnęli na ten cel kredyt.

(dow ód: zeznanie podatkowe –k.43-47, podsumowanie księgi przychodów i rozchodów –k.48-50, zaświadczenie o dochodach –k.71-73, zaświadczenie o obsłudze kredytu –k.41-42)

W 2011 roku toczyło się przeciwko pozwanemu postępowanie egzekucyjne z tytułu zalegania ze świadczeniami alimentacyjnymi na małoletniego O. B.. Obecnie pozwany uiszcza alimenty na małoletniego regularnie.

(dowód: postanowienie –k.61)

Na terminie pierwszej rozprawy w dniu 28 października 2019 roku Przewodnicząca nakłaniała strony do zawarcia ugody.

W toku postępowania strony doszły do porozumienia i zawarły ugodę na mocy, której pozwany D. B. zobowiązał się dołożenia na rzecz małoletniego O. B. do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 listopada 2019 roku.

Po odczytaniu ugody strony własnoręcznymi podpisami potwierdziły jej treść, oświadczając, że wyrażając zgodę na warunki zawartej ugody (vide: protokół rozprawy z dnia 28 października 2019 roku k.74-75).

Stosownie do treści art. 223 § 1 k.p.c. Przewodniczący powinien we właściwej chwili skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza na pierwszym posiedzeniu, po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron. Osnowa ugody zawartej przed sądem powinna być wciągnięta do protokołu rozprawy i stwierdzona podpisami stron.

Ugoda sądowa ma dwoisty charakter, łączący elementy materialnoprawne i procesowe. Jest czynnością procesową dokonaną w formie przewidzianej prawem procesowym, które wiąże z tą czynnością zamierzony przez strony skutek w postaci wyłączenia dalszego postępowania sądowego co do istoty sporu i umorzenia postępowania (art. 223 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. i art. 355 k.p.c.). Jednocześnie zawarte w treści ugody porozumienie co do istniejącego między stronami stosunku prawnego ma charakter zgodnego oświadczenia woli, a więc czynności prawnej zmierzającej do wywołania skutków w dziedzinie prawa materialnego. W tym zakresie przed sądem porozumienie jest ugodą w rozumieniu art. 917 k.c. (vide: uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2005 roku , sygn. akt V CK 691/04, LEX nr 177225).

Ugoda może być uznana przez Sąd za niedopuszczalną tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że jest sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

W ocenie Sądu zawarta w przedmiotowej sprawie ugoda nie jest sprzeczna z prawem ani zasadami współzycia społecznego, nie zmierza też do obejścia prawa.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wyraziła zgodę na zawarcie ugody na kwotę alimentów w wysokości 800 złotych miesięcznie, do czego zobowiązał się pozwany D. B., również wyrażając zgodę na warunki ugody. Po odczytaniu ugody strony potwierdziły jej treść własnoręcznymi podpisami i nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń.

Mając powyższe a uwadze Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie (punkt I postanowienia).

Orzeczenie o kosztach oparto na podstawie art. 104 k.p.c. nie obciążając stron kosztami postępowania (punkt II postanowienia).